8. PROTOKOLS PAR DĀNIJAS KARALISTES, ĪRIJAS UN LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES, GRIEĶIJAS REPUBLIKAS, SPĀNIJAS KARALISTES UN PORTUGĀLES REPUBLIKAS, UN AUSTRIJAS REPUBLIKAS, SOMIJAS REPUBLIKAS UN ZVIEDRIJAS KARALISTES PIEVIENOŠANĀS AKTIEM UN LĪGUMIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ATGĀDINOT, ka Dānijas Karaliste, Īrija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste pievienojās Eiropas Kopienām 1973. gada 1. janvārī; ka Grieķijas Republika pievienojās Eiropas Kopienām 1981. gada 1. janvārī; ka Spānijas Karaliste un Portugāles Republika pievienojās Eiropas Kopienām 1986. gada 1. janvārī; ka Austrijas Republika, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste 1995. gada 1. janvārī pievienojās Eiropas Kopienām un Eiropas Savienībai, kas nodibināta ar Līgumu par Eiropas Savienību;

ŅEMOT VĒRĀ, ka Konstitūcijas IV-437. panta 2. punkts paredz, ka tiek atcelti iepriekšminētie Pievienošanos līgumi;

ŅEMOT VĒRĀ, ka atsevišķi noteikumi minētajos Pievienošanās līgumos un tiem pievienotajos Aktos paliek spēkā, kā arī to, ka Konstitūcijas IV-437. panta 2. punkts paredz, ka šiem noteikumiem jābūt izklāstītiem vai minētiem protokolā, lai tie paliktu spēkā un lai tiktu saglabātas to tiesiskās sekas;

ŅEMOT VĒRĀ, ka dažos šajos noteikumos vajadzīgi tehniski pielāgojumi, lai tos saskaņotu ar Konstitūciju, nemainot to tiesiskās sekas;

IR PIEŅĒMUŠAS šādus noteikumus, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam.

1. SADAĻA

KOPĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Tiesības un pienākumi, kas noteikti Konstitūcijas IV-437. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajos Pievienošanās līgumos, atbilstīgi minētajos līgumos paredzētajiem nosacījumiem ir stājušies spēkā šādos datumos:

a) attiecībā uz Līgumu par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanos - 1973. gada 1. janvārī;

b) attiecībā uz Līgumu par Grieķijas Republikas pievienošanos - 1981. gada 1. janvārī;

c) attiecībā uz Līgumu par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanos - 1986. gada 1. janvārī;

d) attiecībā uz Līgumu par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanos - 1995. gada 1. janvārī.

2. pants

1. Šā protokola 1. pantā minētajām valstīm, kas pievienojas, ir pienākums pievienoties šādiem nolīgumiem vai konvencijām, kas ir noslēgtas pirms attiecīgās valsts pievienošanās, tiktāl, ciktāl šādi nolīgumi vai konvencijas vēl aizvien ir spēkā:

a) nolīgumi vai konvencijas, kas ir noslēgtas starp pārējām dalībvalstīm un balstās uz Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu vai Līgumu par Eiropas Savienību, vai kuras nav šķiramas no minētajos līgumos paredzēto mērķu sasniegšanas, un kuras attiecas uz Kopienu vai Savienības darbību, vai ir saistītas ar to darbību;

b) nolīgumi vai konvencijas, kurus ir noslēgušas pārējās dalībvalstis, darbojoties kopīgi ar Eiropas Kopienām, ar vienu vai vairākām trešām valstīm vai ar starptautiskām organizācijām, un nolīgumi, kas ir saistīti ar šiem nolīgumiem vai konvencijām. Savienība un pārējās dalībvalstis šajā sakarā palīdz 1. pantā minētajām valstīm, kas pievienojas.

2. Šā protokola 1. pantā minētās valstis, kas pievienojas, vajadzības gadījumā īsteno atbilstīgus pasākumus, lai pielāgotu savu nostāju attiecībā uz starptautiskajām organizācijām un tiem starptautiskajiem nolīgumiem, kuru Līgumslēdzējas Puses ir arī Savienība vai Eiropas Atomenerģijas kopiena vai citas dalībvalstis, tiesībām un pienākumiem, ko rada pievienošanās.

3. pants

Tie Pievienošanās aktu noteikumi, kuru mērķis vai sekas ir tādu aktu atcelšana vai grozīšana, ko pieņēmušas Eiropas Kopienu vai Eiropas Savienības, kura nodibināta ar Līgumu par Eiropas Savienību, iestādes vai struktūras, un kuri nav pārejas posma pasākumi, atbilstīgi Eiropas Kopienu Tiesas un Pirmās instances tiesas interpretācijai paliek spēkā, ņemot vērā šā panta otro daļu.

Noteikumiem, kas minēti šā panta pirmajā daļā, ir tāds pats tiesiskais statuss kā aktiem, kurus ar tiem atceļ vai groza, un uz tiem attiecas tie paši noteikumi, kas attiecas uz šiem aktiem.

4. pants

Akti, kurus pirms šā protokola 1. pantā minēto valstu pievienošanās pieņēmušas Eiropas Kopienu vai Eiropas Savienības, kura nodibināta ar Līgumu par Eiropas Savienību, iestādes vai struktūras un kuri sagatavoti angļu un dāņu valodā, grieķu valodā, spāņu un portugāļu valodā, somu un zviedru valodā, no attiecīgās 1. pantā minētās pievienošanās dienas ir autentiski saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā akti pārējās valodās.

5. pants

Ar Padomes pieņemtu eirolikumu var atcelt šajā protokolā noteiktos pārejas noteikumus, kad tos vairs nepiemēro. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu, iepriekš apspriežoties ar Eiropas Parlamentu.

2. SADAĻA

NOTEIKUMI NO AKTA PAR DĀNIJAS KARALISTES, ĪRIJAS UN LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES PIEVIENOŠANĀS NOSACĪJUMIEM

1. IEDAĻA

Noteikumi par Gibraltāru

6. pants

1. Tos iestāžu tiesību aktus, kas attiecas uz Konstitūcijas I pielikumā uzskaitītajiem produktiem un produktiem, kuriem, tos ievedot Savienībā, piemēro īpašus noteikumus saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanu, kā arī aktus par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem, nepiemēro Gibraltāram, ja vien Padome ar eirolēmumu nenosaka citādi. Padome pieņem vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

2. Gibraltāra stāvokli, kas definēts Līguma par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes, pievienošanās noteikumiem II pielikuma ([1]) VI punktā, saglabā.

2. IEDAĻA

Noteikumi par Ferēru salām

7. pants

Dānijas pilsoņus, kas dzīvo Ferēru salās, uzskata par dalībvalsts pilsoņiem Konstitūcijas izpratnē tikai no tās dienas, kad Konstitūcija kļūst piemērojama šīm salām.

([1]) OV L 73, 27.3.1972., 47. lpp.

3. IEDAĻA

Noteikumi par Normandijas salām un Menas salu

8. pants

1. Savienības noteikumus attiecībā uz muitas jautājumiem un kvantitātes ierobežojumiem, jo īpaši attiecībā uz muitas nodokļiem, maksājumiem ar līdzvērtīgu iedarbību un kopējiem muitas tarifiem, Normandijas salām un Menas salai piemēro ar tādiem pašiem nosacījumiem, ar kādiem tos piemēro Apvienotajai Karalistei.

2. Attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un to pārstrādes produktiem, uz ko attiecas īpašs tirdzniecības režīms, trešām valstīm piemēro nodevas un citus ar importu saistītus pasākumus, kuri paredzēti Savienības noteikumos un kurus piemēro Apvienotā Karaliste.

Piemēro arī tādus Savienības noteikumus, īpaši Pievienošanās akta noteikumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu brīvu apriti un normālu konkurences noteikumu ievērošanu tirdzniecībā ar šiem produktiem.

Padome pēc Komisijas iniciatīvas pieņem eiroregulas vai eirolēmumus, ar kuriem paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem šā panta pirmajā un otrajā daļā minētos noteikumus piemēro šīm teritorijām.

9. pants

Savienības tiesību akti neskar tiesības, kas 8. pantā minēto teritoriju iedzīvotājiem ir Apvienotajā Karalistē. Tomēr šīs personas nevar izmantot Savienības tiesību aktu noteikumus, kas attiecas uz personu brīvu pārvietošanos un pakalpojumu brīvu apriti.

10. pants

Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma noteikumus, kas attiecas uz personām vai uzņēmumiem minētā līguma 196. panta nozīmē, attiecas uz personām vai uzņēmumiem, ja tie veic uzņēmējdarbību šā protokola 8. pantā minētajās teritorijās.

11. pants

Šā protokola 8. pantā minēto teritoriju iestādes piemēro vienādu attieksmi visām Savienības fiziskajām un juridiskajām personām.

12. pants

Ja, piemērojot šajā iedaļā noteiktos pasākumus, attiecībās starp Savienību un šā protokola 8. pantā minētajām teritorijām rodas grūtības, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par tādiem aizsardzības pasākumiem, ko tā uzskata par vajadzīgiem, norādot to piemērošanas noteikumus.

Padome viena mēneša laikā pieņem attiecīgas eiroregulas vai eirolēmumus.

13. pants

Šajā iedaļā Normandijas salu vai Menas salas valstspiederīgie ir visi britu pilsoņi, kuriem šī pilsonība ir tādēļ, ka tie, to vecāki vai vecvecāki ir dzimuši, adoptēti, naturalizēti vai reģistrēti attiecīgajā salā. Tomēr šīs personas šādos nolūkos neuzskata par Normandijas salu vai Menas salas iedzīvotājiem, ja tās, to vecāki vai vecvecāki ir dzimuši, adoptēti, naturalizēti vai reģistrēti Apvienotajā Karalistē. Tāpat par Normandijas salu vai Menas salas iedzīvotājiem neuzskata personas, kuras jebkurā laikā ir piecus gadus dzīvojušas Apvienotajā Karalistē.

Administratīvos pasākumus šo personu noteikšanai paziņo Komisijai.

4. IEDAĻA

Noteikumi par industrializācijas un ekonomikas attīstības politikas īstenošanu Īrijā

14. pants

Dalībvalstis ņem vērā to, ka Īrijas valdība ir uzsākusi īstenot industrializācijas un ekonomiskās attīstības politiku, lai pielīdzinātu Īrijas dzīves līmeni citu Eiropas valstu dzīves līmenim un novērstu nepietiekamu nodarbinātību, vienlaikus pakāpeniski izlīdzinot attīstības līmeņu reģionālās atšķirības.

Tās atzīst, ka šīs politikas mērķu sasniegšana ir to kopējās interesēs un tādēļ vienojas ieteikt iestādēm izmantot visus līdzekļus un procedūras, kas paredzētas Konstitūcijā, jo īpaši, racionāli izmantojot Savienības resursus, kas paredzēti tās mērķu sasniegšanai.

Dalībvalstis apzinās, ka piemērojot Konstitūcijas III-167. un III-168. pantu, būs jāņem vērā ekonomiskās izaugsmes un iedzīvotāju dzīves līmeņa paaugstināšanas mērķi.

5. IEDAĻA

Noteikumi par informācijas apmaiņu ar Dāniju kodolenerģijas jomā

15. pants

1. Informāciju, kas ir paziņota dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, no 1973. gada 1. janvāra nodod Dānijas rīcībā, kura to ierobežoti izplata savā teritorijā saskaņā ar minētā panta nosacījumiem.

2. No 1973. gada 1. janvāra Dānija nodod Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā līdzvērtīgu daudzumu informācijas jomās, kas minētas šā protokola 3. daļā. Šo informāciju sīki izklāsta dokumentā, kuru nosūta Komisijai. Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu paziņo šo informāciju Kopienas uzņēmumiem.

3. Dānija paziņo informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienai šādās jomās:

a) DOR reaktori, ko moderē ar smago ūdeni un dzesē ar organisku šķidrumu;

b) DT-350, DK-400 smagā ūdens spiediena reaktori;

c) augstas temperatūras gāzu cirkulācija;

d) instrumentu sistēma un īpašs elektroniskais aprīkojums;

e) drošība;

f) reaktoru fizika, reaktoru dinamika un siltumapmaiņa;

g) materiālu un aprīkojuma testēšana reaktorā.

4. Dānija apņemas sniegt Eiropas Atomenerģijas kopienai jebkuru informāciju papildus ziņojumiem, kurus tā iesniedz, īpaši Eiropas Atomenerģijas kopienas vai dalībvalstu pārstāvju apmeklējumu laikā *Risö* Centrā, saskaņā ar noteikumiem, ko katrā konkrētā gadījumā nosaka abpusēja vienošanās.

16. pants

1. Tajās jomās, kur Dānija nodod informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā, kompetentās iestādes pēc lūguma piešķir komerciālas licences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem, ja tām ir ekskluzīvas tiesības uz Kopienas dalībvalstīs pieteiktiem patentiem un ciktāl tām nav pienākuma vai saistību attiecībā pret trešām personām piešķirt vai piedāvāt piešķirt ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenci uz šo patentu tiesībām.

2. Ja ir piešķirta ekskluzīva vai daļēji ekskluzīva licence, Dānija sekmē un atvieglina to, ka šādu licenču īpašnieki piešķir komerciālas apakšlicences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem.

Šādu ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenču apakšlicences piešķir atbilstīgi parastiem komerciāliem noteikumiem.

6. IEDAĻA

Noteikumi par informācijas apmaiņu ar Īriju kodolenerģijas jomā

17. pants

1. Informāciju, kas ir paziņota dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, no 1973. gada 1. janvāra nodod Īrijas rīcībā, kura to ierobežoti izplata savā teritorijā saskaņā ar minētā panta nosacījumiem.

2. No 1973. gada 1. janvāra Īrija nodod Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā ierobežotas izplatīšanas informāciju, kas iegūta Īrijā kodolenerģētikas jomā un kas neattiecas uz stingri komerciālu izmantošanu. Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu paziņo šo informāciju Kopienas uzņēmumiem.

3. Šajā pantā ietvertā informācija galvenokārt attiecas uz pētījumiem jaudas reaktora izveidei un darbu pie radioizotopiem un to pielietošanu medicīnā, tostarp problēmām saistībā ar aizsardzību pret radiāciju.

18. pants

1. Tajās jomās, kur Īrija nodod informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā, kompetentās iestādes pēc lūguma piešķir komerciālas licences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem, ja tām ir ekskluzīvas tiesības uz Kopienas dalībvalstīs pieteiktiem patentiem un ciktāl tām nav pienākuma vai saistību attiecībā pret trešām personām piešķirt vai piedāvāt piešķirt ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenci uz šo patentu tiesībām.

2. Ja ir piešķirta ekskluzīva vai daļēji ekskluzīva licence, Īrija sekmē un atvieglina to, ka šādu licenču īpašnieki piešķir komerciālas apakšlicences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem.

Šādu ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenču apakšlicences piešķir atbilstīgi parastiem komerciāliem noteikumiem.

7. IEDAĻA

Noteikumi par informācijas apmaiņu ar Apvienoto Karalisti kodolenerģijas jomā

19. pants

1. Informāciju, kas ir paziņota dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, no 1973. gada 1. janvāra nodod Apvienotās

Karalistes rīcībā, kura to ierobežoti izplata savā teritorijā saskaņā ar minētā panta nosacījumiem.

2. No 1973. gada 1. janvāra Apvienotā Karaliste nodod Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā līdzvērtīgu daudzumu informācijas jomās, kas norādītas Akta par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanās nosacījumiem 28. protokola pielikuma ([1]) sarakstā. Šo informāciju sīki izklāsta dokumentā, kuru nosūta Komisijai. Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu paziņo šo informāciju Kopienas uzņēmumiem.

3. Ņemot vērā Kopienas lielāku ieinteresētību konkrētās jomās, Apvienotā Karaliste pievērš īpašu uzmanību informācijas sniegšanai šādās jomās:

a) ātro reaktoru izpēte un attīstība (tostarp drošība);

b) fundamentālie pētījumi (atkarībā no reaktoru veidiem);

c) reaktoru drošība (izņemot ātros reaktorus);

d) metalurģija, tērauds, cirkonija sakausējumi un betons;

e) struktūras materiālu savietojamība;

f) eksperimentālās degvielas ražošana;

g) termohidrodinamika;

h) instrumenti.

20. pants

1. Tajās jomās, kur Apvienotā Karaliste nodod informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā, kompetentās iestādes pēc lūguma piešķir komerciālas licences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem, ja tām ir ekskluzīvas tiesības uz Kopienas dalībvalstīs pieteiktiem patentiem un ciktāl tām nav pienākuma vai saistību attiecībā pret trešām personām piešķirt vai piedāvāt piešķirt ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenci uz šo patentu tiesībām.

([1]) OV L 73, 27.3.1972., 84. lpp.

2. Ja ir piešķirta ekskluzīva vai daļēji ekskluzīva licence, Apvienotā Karaliste sekmē un atvieglina to, ka šādu licenču īpašnieki piešķir komerciālas apakšlicences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem.

Šādu ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenču apakšlicences piešķir atbilstīgi parastiem komerciāliem noteikumiem.

3. SADAĻA

NOTEIKUMI NO AKTA PAR GRIEĶIJAS REPUBLIKAS PIEVIENOŠANAS NOSACĪJUMIEM

1. IEDAĻA

Noteikumi par to, kā Grieķijas Republika piešķir atbrīvojumus no muitas nodokļiem konkrētu preču importam

21. pants

Konstitūcijas III-151. pants neliedz Grieķijas Republikai saglabāt atbrīvojumus no nodokļiem, kas piešķirti līdz 1979. gada 1. janvārim saskaņā ar:

a) Likumu Nr. 4171/61 (Vispārēji pasākumi, lai sekmētu valsts ekonomikas attīstību);

b) Dekrēts Nr. 2687/53 (Investīcijas un ārvalstu kapitāla aizsardzība);

c) Likums Nr. 289/76 (Veicināšanas pasākumi, lai sekmētu pierobežas reģionu attīstību, kas arī reglamentētu visus ar to saistītus jautājumus),

kamēr beidzas termiņš tiem nolīgumiem, ko Grieķijas Republikas valdība ir noslēgusi ar personām, kas šos pasākumus izmanto.

2. IEDAĻA

Noteikumi par nodokļiem

22. pants

Akta par Grieķijas Republikas pievienošanās nosacījumiem VIII pielikuma ([1]) II.2. punktā minētos aktus piemēro attiecībā uz Grieķijas Republiku saskaņā ar minētajā pielikumā paredzētajiem nosacījumiem, izņemot atsauces uz 9. un 18.b. punktu.

([1]) OV L 291, 19.11.1979., 163. lpp.

3. IEDAĻA

Noteikumi par kokvilnu

23. pants

1. Šī iedaļa attiecas uz kokvilnu, kas nav kārsta vai ķemmēta un kas iekļauta Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijā 5201 00.

2. Savienībā izveido sistēmu, jo īpaši lai:

a) atbalstītu kokvilnas ražošanu Savienības reģionos, kur tā ir ekonomiski nozīmīga lauksaimniecībā;

b) atļautu attiecīgajiem ražotājiem gūt atbilstīgus ienākumus;

c) stabilizētu tirgu ar piegādes un tirdzniecības strukturāliem uzlabojumiem.

3. Šā panta 2. punktā minētā sistēma ietver ražošanas palīdzības piešķiršanu.

4. Lai kokvilnas ražotāji varētu koncentrēt piedāvājumu un pielāgot ražošanu tirgus prasībām, ievieš sistēmu, kas veicina ražotāju grupu un šo grupu federāciju veidošanos.

Šajā sistēmā paredz palīdzības piešķiršanu, kuras mērķis ir veicināt ražotāju grupu izveidi un atvieglot to darbību.

Šo sistēmu var izmantot tikai grupas:

a) kas ir izveidotas pēc pašu ražotāju iniciatīvas;

b) kas nodrošina pietiekamas garantijas attiecībā uz to darbības ilgumu un efektivitāti;

c) ko attiecīgā dalībvalsts atzīst.

5. Tas nedrīkst traucēt Savienības tirdzniecības sistēmu ar trešām valstīm. Tādēļ, jo īpaši, nedrīkst noteikt pasākumus, kas ierobežo importu.

6. Padomes pieņemtā eirolikumā nosaka vajadzīgos pielāgojumus sistēmai, kas paredzēta šajā iedaļā.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem eiroregulas un eirolēmumus, ar ko paredz vispārējus noteikumus, kuri vajadzīgi šīs iedaļas noteikumu īstenošanai.

Padome pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

4. IEDAĻA

Noteikumi par Grieķijas ekonomikas un rūpniecības attīstību

24. pants

Dalībvalstis norāda, ka Grieķijas Republika ir sākusi industrializācijas un ekonomiskās attīstības programmas īstenošanu, kuras mērķis ir izlīdzināt dzīves līmeni Grieķijā ar pārējo Eiropas valstu dzīves līmeni un novērst nepietiekamu nodarbinātību, reizē pakāpeniski izlīdzinot dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības.

Tās atzīst, ka šīs politikas mērķu sasniegšana ir visu interesēs.

Šajā nolūkā iestādes izmanto visus līdzekļus un procedūras, kas paredzētas Konstitūcijā, jo īpaši, racionāli izmantojot Savienības resursus, kas paredzēti tās mērķu sasniegšanai.

Piemērojot Konstitūcijas III-167. un III-168. pantu, jo īpaši būs jāņem vērā mērķi, kas saistīti ar ekonomisko izaugsmi un iedzīvotāju dzīves līmeņa paaugstināšanu.

5. IEDAĻA

Noteikumi par informācijas apmaiņu ar Grieķiju kodolenerģijas jomā

25. pants

1. No Informāciju, kas ir paziņota dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, no 1981. gada 1. janvāra nodod Grieķijas Republikas rīcībā, kura to ierobežoti izplata savā teritorijā saskaņā ar minētā panta nosacījumiem.

2. No 1981. gada 1. janvāra Grieķijas Republika nodod Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā ierobežotas izplatīšanas informāciju, kas iegūta Grieķijas Republikā kodolenerģētikas jomā un kas neattiecas uz stingri komerciālu izmantošanu. Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu paziņo šo informāciju Kopienas uzņēmumiem.

3. Šajā pantā minētā informācija attiecas galvenokārt uz:

a) pētījumiem par radioizotopu izmantošanu šādās jomās: medicīnā, lauksaimniecībā, entomoloģijā un vides aizsardzībā;

b) kodoltehnoloģijas izmantošanu arheometrijā;

c) elektroniskas medicīnas aparatūras izveidi;

d) radioaktīvās rūdas izpētes metožu izstrādi.

26 pants

1. Tajās jomās, kur Grieķijas Republika nodod informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā, kompetentās iestādes pēc lūguma piešķir komerciālas licences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem, ja tām ir ekskluzīvas tiesības uz Kopienas dalībvalstīs pieteiktiem patentiem un ciktāl tām nav pienākuma vai saistību attiecībā pret trešām personām piešķirt vai piedāvāt piešķirt ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenci uz šo patentu tiesībām.

2. Ja ir piešķirta ekskluzīva vai daļēji ekskluzīva licence, Grieķijas Republika sekmē un atvieglina to, ka šādu licenču īpašnieki piešķir komerciālas apakšlicences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem.

Šādu ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenču apakšlicences piešķir atbilstīgi parastiem komerciāliem noteikumiem.

4. SADAĻA

NOTEIKUMI NO AKTA PAR SPĀNIJAS KARALISTES UN PORTUGĀLES REPUBLIKAS PIEVIENOŠANAS NOSACIJUMIEM

1. IEDAĻA

Finanšu noteikumi

27. pants

Pašu resursus, kas veidojas no pievienotās vērtības nodokļa, aprēķina un pārbauda tā, it kā Kanāriju salas un Seūta un Meliļa būtu ietvertas teritorijā, kurā piemēro Padomes Sesto direktīvu 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze.

2. IEDAĻA

Noteikumi par Spānijas patentiem

28. pants

Noteikumus Spānijas valsts tiesību aktos par pierādīšanas pienākumu, kas pieņemti atbilstīgi Akta par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanās nosacījumiem 8. protokola 2. punktam, nepiemēro, ja cita procesa patenta īpašnieku iesūdz tiesā par tāda produkta ražošanu, kas ir identisks

tam, kuru iegūst prasītāja patentētā procesa rezultātā, ja minēto citu patentu piešķīra pirms 1986. gada 1. janvāra.

Gadījumos, kad pierādīšanas pienākuma nobīdi nepiemēro, Spānijas Karaliste turpina pieprasīt no patentu īpašnieka iesniegt pārkāpuma pierādījumus. Visos šajos gadījumos, Spānijas Karaliste piemēro juridisku procedūru, kas pazīstama kā "apķīlāšanas apraksts".

"Apķīlāšanas apraksts" ir procedūra, kas veido iepriekšējās daļās minētās sistēmas daļu, saskaņā ar kuru jebkura persona, kam ir tiesības ierosināt lietu par pārkāpumu, pēc tiesas nolēmuma saņemšanas, kas izsniegts pēc viņa iesnieguma, var pieprasīt, lai tiesu izpildītājs ar ekspertu palīdzību domājamā pārkāpēja telpās veiktu sīkas aprakstīšanas procesu, jo īpaši, uzņemot tehnisko dokumentu fotokopijas, veicot vai neveicot faktisku apķīlāšanu. Tādā tiesas nolēmumā var būt rīkojums samaksāt drošības naudu, ar ko paredzēts apmaksāt zaudējumus domājamajam pārkāpējam zaudējuma gadījumā, ko rada "apķīlāšanas apraksts".

29. pants

Noteikumus Portugāles valsts tiesību aktos par pierādīšanas pienākumu, kas pieņemti atbilstīgi Akta par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanās nosacījumiem 19. protokola 2. punktam, nepiemēro, ja cita procesa patenta īpašnieku iesūdz tiesā par tāda produkta ražošanu, kas ir identisks tam, kuru iegūst prasītāja patentētā procesa rezultātā, ja minēto citu patentu piešķīra pirms 1986. gada 1. janvāra.

Gadījumos, kad pierādīšanas pienākuma nobīdi nepiemēro, Portugāles Republika turpina pieprasīt no patentu īpašnieka iesniegt pārkāpuma pierādījumus. Visos šajos gadījumos Portugāles Republika piemēro juridisku procedūru, kas pazīstama kā "apķīlāšanas apraksts".

"Apķīlāšana un aprakstīšana" ir procedūra, saskaņā ar kuru ikviena persona, kas ir tiesīga celt prasību sakarā ar pārkāpumu, var pēc Tiesas rīkojuma saņemšanas, ko izdod pēc prasības iesniegšanas, pieprasīt veikt sīku aprakstīšanu varbūtējā pārkāpēja telpās, kuru veic tiesu izpildītājs kopā ar ekspertiem, jo īpaši, izgatavojot tehniskās dokumentācijas fotokopijas, bez faktiskās apķīlāšanas vai veicot to. Tādā tiesas nolēmumā var būt rīkojums samaksāt drošības naudu, ar ko paredzēts apmaksāt zaudējumus domājamajam pārkāpējam zaudējuma gadījumā, ko rada "apķīlāšanas apraksts".

3. IEDAĻA

Noteikumi par papildu atbildības mehānismu saskaņā ar zvejniecības nolīgumiem, ko Savienība noslēgusi ar trešām valstīm

30. pants

1. Ar šo izveido īpašu sistēmu to darbību īstenošanai, kuras ir papildinājums zvejas darbībām, ko veic kuģi, kuri kuģo zem Savienības dalībvalstu karogiem ūdeņos, uz kuriem attiecas kādas trešās valsts suverenitāte vai jurisdikcija, ievērojot pienākumus, kas izriet no nolīgumiem, kurus Savienība noslēgusi ar attiecīgo trešo valsti.

2. Darbības, kuras uzskata par iespējamu papildinājumu zvejas darbībām, ievērojot nosacījumus un ierobežojumus, kas noteikti 3. un 4. punktā, ir saistītas ar

a) to zvejas produktu pārstrādi attiecīgās trešās valsts teritorijā, ko kuģi, kuri kuģo zem dalībvalsts karoga, ieguvuši minētās trešās valsts teritorijā zvejas darbības laikā, ko veic, ievērojot zvejniecības nolīgumu, lai minētos pārstrādes produktus laistu Savienības tirgū ar tarifu pozīcijām, uz ko attiecas kopējā muitas tarifa 3. nodaļa;

b) zvejas produktu, uz ko attiecas kopējā muitas tarifa 03. nodaļa, iekraušanu vai pārkraušanu kuģī, kas kuģo zem dalībvalsts karoga, veicot to saskaņā ar zvejniecības nolīgumā paredzētajām darbībām, lai tos pārvadātu un jebkurā veidā pārstrādātu ar nolūku laist Savienības tirgū.

3. Produktus, ar kuriem veiktas 2. punktā minētās darbības, importē Savienībā, attiecinot uz tiem pilnīgu vai daļēju kopējā muitas tarifa nodokļu atcelšanu vai īpašu maksājumu sistēmu, saskaņā ar nosacījumiem un papildināšanas ierobežojumiem, ko ik gadus nosaka attiecībā uz zvejas iespēju apjomu, kas izriet no attiecīgajiem nolīgumiem un no tiem pievienotajiem sīki izstrādātajiem noteikumiem.

4. Ar eirolikumu vai eiroietvarlikumu nosaka vispārīgos šīs sistēmas piemērošanas noteikumus un, jo īpaši, attiecīgo daudzumu noteikšanas un sadales kritērijus.

Sīki izstrādātus sistēmas īstenošanas noteikumus, kā arī attiecīgos daudzumus paredz saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Regulas (EEK) Nr. 104/2000 37. pantā.

4. IEDAĻA

Noteikumi par Seūtu un Meliļu

1. apakšiedaļa

Vispārēji noteikumi

31. pants

1. Konstitūciju un iestāžu pieņemtos tiesību aktus piemēro Seūtai un Meliļai, ievērojot 2. un 3. punktā minētās atkāpes, kā arī citus šīs iedaļas noteikumus.

2. Nosacījumi, ar kādiem Seūtai un Meliļai piemēro Konstitūcijas noteikumus par preču brīvu apriti un iestāžu tiesību aktus par muitas likumdošanu un tirdzniecības politiku, ir izklāstīti 3. apakšiedaļā.

3. Neskarot 32. panta īpašos noteikumus, Seūtai un Meliļai nepiemēro iestāžu pieņemtos tiesību aktus par kopējo lauksaimniecības politiku un kopējo zivsaimniecības politiku.

4. Ievērojot Spānijas Karalistes lūgumu, ar Padomes pieņemtu eirolikumu vai eiroietvarlikumu var:

a) iekļaut Seūtu un Meliļu Savienības muitas teritorijā;

b) noteikt atbilstīgus pasākumus, lai uz Seūtu un Meliļu attiecinātu spēkā esošo Savienības tiesību aktu noteikumus.

Pēc Komisijas priekšlikuma Padome var pieņemt eirolikumu vai eiroietvarlikumu, ar ko veic vajadzīgos pielāgojumus pasākumos, kas attiecas uz Seūtu un Meliļu.

Padome pieņem vienprātīgu lēmumu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

2. apakšiedaļa

Noteikumi attiecībā uz kopējo zivsaimniecības politiku

32. pants

1. Saskaņā ar 2. punktu un neskarot 3. apakšiedaļu, kopējo zivsaimniecības politiku nepiemēro ne Seūtai, ne Meliļai.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem eirolikumus, eiroietvarlikumus vai eirolēmumus, ar ko:

a) nosaka strukturālus pasākumus, ko var pieņemt par labu 1. punktā minētajām teritorijām;

b) nosaka attiecīgās procedūras, lai Savienība pilnībā vai daļēji ņemtu vērā 1. punktā minēto teritoriju intereses, kad tā katrā atsevišķā gadījumā pieņem aktus, kuru nolūks ir sarunas, vērstas uz zivsaimniecības nolīgumu atjaunošanu vai noslēgšanu ar trešām valstīm, kā arī minēto teritoriju īpašās intereses starptautiskajās zivsaimniecības konvencijās, kurās Savienība ir Līgumslēdzēja Puse.

3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, vajadzības gadījumā, pieņem eirolikumus, eiroietvarlikumus un eirolēmumus, ar kuriem paredz iespējas un nosacījumus savstarpējai piekļuvei attiecīgajām zvejas zonām un to resursiem. Tā pieņem vienprātīgu lēmumu.

4. Šā panta 2. un 3. punktā minētos eirolikumus un eiroietvarlikumus pieņem pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

3. apakšiedaļa

Noteikumi par preču brīvu apriti, muitas tiesību aktiem un tirdzniecības politiku

33. pants

1. Produktus, kuru izcelsme ir Seūtā vai Meliļā, un produktus no trešām valstīm, kas importēti Seūtā vai Meliļā saskaņā ar režīmu, kas tur piemērojams, laižot tos brīvā apgrozībā Savienības muitas

teritorijā, neuzskata par precēm, kas atbilst Konstitūcijas III-151. panta 1., 2. un 3. punktam.

2. Savienības muitas teritorija neietver Seūtu un Meliļu.

3. Ja vien šajā apakšiedaļā nav noteikts citādi, tad Savienības iestāžu tiesību aktus muitas jomā attiecībā uz ārējo tirdzniecību piemēro ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā tirdzniecībai starp Savienības muitas teritoriju, no vienas puses, un Seūtu un Meliļu, no otras puses.

4. Ja vien šajā apakšiedaļā nav noteikts citādi, tad iestāžu tiesību aktus attiecībā uz kopējo tirdzniecības politiku - neatkarīgi no tā, vai tie ir autonomi, vai vienošanās iznākums - kuri ir tieši saistīti ar preču importu vai eksportu, nepiemēro Seūtai vai Meliļai.

5. Ja vien šajā sadaļā nav noteikts citādi, tad Savienība tirdzniecībā ar Seūtu un Meliļu produktiem, uz ko attiecas Konstitūcijas I pielikums, piemēro vispārējo režīmu, ko tā piemēro ārējā tirdzniecībā.

34. pants

Ievērojot 35. pantu, atceļ muitas nodokļus par to produktu importu Savienības muitas teritorijā, kuru izcelsme ir Seūtā vai Meliļā.

35. pants

1. Par zvejniecības produktiem, uz ko attiecas kopējā muitas tarifa pozīcija 0301, 0302, 0303, 1604, 1605 un apakšpozīcijas 0511 91 un 2301 20 un kuru izcelsme ir Seūtā vai Meliļā, tarifu kvotu robežās, kas aprēķinātas par produktu, un par vidējiem daudzumiem, kas faktiski realizēti 1982., 1983. un 1984. gadā, var pretendēt uz atbrīvojumu no muitas nodokļiem visā Savienības muitas teritorijā.

Savienības muitas teritorijā importēto produktu laišana brīvā apgrozībā, ievērojot minētās tarifu kvotas, ir atkarīga no atbilstības noteikumiem, kas paredzēti tirgu kopējā organizācijā, un jo īpaši attiecībā uz bāzes cenām.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma katru gadu pieņem regulas vai lēmumus, ar kuriem atver un piešķir tarifu kvotas saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas paredzēti 1. punktā.

36. pants

1. Ja 34. panta piemērošana var izraisīt to, ka ievērojami palielinās imports dažiem produktiem, kuru izcelsme ir Seūtā vai Meliļā, kas varētu radīt zaudējumus Savienības ražotājiem, tad Padome pēc Komisijas priekšlikuma var pieņemt eiroregulas vai eirolēmumus, lai uz minēto produktu piekļuvi Savienības muitas teritorijai attiecinātu īpašus nosacījumus.

2. Ja tāpēc, ka kopējo tirdzniecības politiku un kopējo muitas tarifu nepiemēro izejmateriālu vai starpproduktu importam Seūtā vai Meliļā, Seūtas vai Meliļas izcelsmes produkti rada vai var radīt nopietnus zaudējumus ražotāju darbībai vienā vai vairākās dalībvalstīs, tad Komisija pēc kādas

dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var veikt attiecīgus pasākumus.

37. pants

Importējot Seūtā vai Meliļā, atceļ muitas nodokļus un līdzīgus maksājumus produktiem, kuru izcelsme ir Savienības muitas teritorijā.

38. pants

Muitas nodokļi un līdzīgi maksājumi, kā arī tirdzniecības režīms, ko piemēro, importējot preces no trešām valstīm Seūtā un Meliļā, nedrīkst būt mazāk labvēlīgi kā tas, ko Savienība saskaņā ar savām starptautiskajām saistībām vai preferenču nolīgumiem piemēro tādai trešai valstij, ar noteikumu, ka tā pati trešā valsts importam no Seūtas un Meliļas piemēro tādu pašu režīmu, kādu tā piemēro Savienībai. Tomēr režīms, ko piemēro importam Seūtā un Meliļā attiecībā uz precēm no tādām trešām valstīm, nevar būt labvēlīgāks par to, ko piemēro attiecībā uz produktu importu, kuru izcelsme ir Savienības muitas teritorijā.

39. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem eiroregulas vai eirolēmumus, ar ko nosaka noteikumus šīs apakšiedaļas piemērošanai, un jo īpaši izcelsmes noteikumus, kas piemērojami tirdzniecībai, kā minēts 34., 35. un 37. pantā, tostarp noteikumus par noteiktas izcelsmes produktu identifikāciju un izcelsmes pārbaudi.

Noteikumos jo īpaši iekļauj noteikumus par produktu marķēšanu un/vai etiķetēšanu, par navigācijas līdzekļu reģistrācijas noteikumiem, par jauktās izcelsmes noteikuma piemērošanu zvejniecības produktiem, un arī noteikumus, kas ļauj noteikt produktu izcelsmi.

5. IEDAĻA

Noteikumi par Spānijas reģionu attīstību

40. pants

Dalībvalstis ņem vērā to, ka Spānijas valdība ir sākusi īstenot reģionu attīstības politiku, kura pirmām kārtām ir vērsta uz to, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi mazāk attīstītajos Spānijas reģionos un apvidos.

Tās atzīst, ka šīs politikas mērķu sasniegšana ir visu kopējās interesēs.

Tās piekrīt tam, ka, lai palīdzētu Spānijas valdībai veikt šo uzdevumu, ir jāiesaka iestādēm izmantot visus līdzekļus un procedūras, kas paredzētas Konstitūcijā, jo īpaši racionāli izmantojot Savienības resursus, kas paredzēti tās mērķu sasniegšanai.

Dalībvalstis īpaši atzīst ka, piemērojot Konstitūcijas III-167. un III-168. pantu, būs jāņem vērā ekonomiskās izaugsmes un iedzīvotāju dzīves līmeņa uzlabošanas mērķi mazāk attīstītajos Spānijas reģionos un apvidos.

6. IEDAĻA

Noteikumi par Portugāles tautsaimniecības un rūpniecības attīstību

41. pants

Dalībvalstis ņem vērā to, ka Portugāles valdība ir sākusi īstenot industrializācijas un tautsaimniecības attīstības politiku, kuras mērķis ir panākt tādu dzīves līmeni Portugālē, kas līdzinātos pārējo Eiropas tautu līmenim, un likvidēt zemo nodarbinātības līmeni, tajā pašā laikā pakāpeniski izlīdzinot reģionu attīstības līmeņa atšķirības.

Tās atzīst, ka šīs politikas mērķu sasniegšana ir visu kopējās interesēs.

Tās piekrīt tam, ka šim nolūkam ir jāiesaka iestādēm izmantot visus līdzekļus un procedūras, kas paredzētas Konstitūcijā, jo īpaši racionāli izmantojot Savienības resursus, kas paredzēti tās mērķu sasniegšanai.

Dalībvalstis jo īpaši atzīst, ka piemērojot Konstitūcijas III-167. un III-168. pantu, būs jāņem vērā mērķi, kas saistīti ar ekonomisko izaugsmi un iedzīvotāju dzīves līmeņa paaugstināšanu.

7. IEDAĻA

Noteikumi par informācijas apmaiņu ar Spānijas Karalisti kodolenerģētikas jomā

42. pants

1. Informāciju, kas ir paziņota dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, no 1986. gada 1. janvāra nodod Spānijas Karalistes rīcībā, kura to ierobežoti izplata savā teritorijā saskaņā ar minētā panta nosacījumiem

2. No 1986. gada 1. janvāra Spānijas Karaliste nodod Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā ierobežotas izplatīšanas informāciju, kas iegūta Spānijas Karalistē kodolenerģētikas jomā un kas neattiecas uz stingri komerciālu izmantošanu. Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu paziņo šo informāciju Kopienas uzņēmumiem.

3. Šajā pantā minētā informācija attiecas galvenokārt uz:

a) (augstās un zemās enerģijas) kodolfiziku;

b) pretradiācijas aizsardzību;

c) izotopu, jo īpaši stabilo izotopu, izmantošanu;

d) zinātniskās izpētes reaktoriem un to degvielu;

e) zinātnisko izpēti kodoldegvielas aprites jomā (jo īpaši attiecībā uz zema satura urāna rūdas iegūšanu un pārstrādi; kodolenerģijas reaktoru degvielas sastāvdaļu optimizāciju).

43. pants

1. Tajās jomās, kur Spānijas Karaliste nodod informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā, kompetentās iestādes pēc lūguma piešķir komerciālas licences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem, ja tām ir ekskluzīvas tiesības uz Kopienas dalībvalstīs pieteiktiem patentiem un ciktāl tām nav pienākuma vai saistību attiecībā pret trešām personām piešķirt vai piedāvāt piešķirt ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenci uz šo patentu tiesībām.

2. Ja ir piešķirta ekskluzīva vai daļēji ekskluzīva licence, Spānijas Karaliste sekmē un atvieglina to, ka šādu licenču īpašnieki piešķir komerciālas apakšlicences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem.

Šādu ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenču apakšlicences piešķir atbilstīgi parastiem komerciāliem noteikumiem.

8. IEDAĻA

Noteikumi par informācijas apmaiņu ar Portugāles Republiku kodolenerģētikas jomā

44. pants

1. Informāciju, kas ir paziņota dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu, no 1986. gada 1. janvāra nodod Portugāles Republikas rīcībā, kura to ierobežoti izplata savā teritorijā saskaņā ar minētā panta nosacījumiem.

2.. No 1986. gada 1. janvāra Portugāles Republika nodod Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā ierobežotas izplatīšanas informāciju, kas iegūta Portugāles Republikā kodolenerģētikas jomā un kas neattiecas uz stingri komerciālu izmantošanu. Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 13. pantu paziņo šo informāciju Kopienas uzņēmumiem.

3. Šajā pantā minētā informācija attiecas galvenokārt uz:

a) reaktoru dinamiku;

b) pretradiācijas aizsardzību;

c) kodolenerģijas mērīšanas paņēmienu izmantošanu (rūpniecības, lauksaimniecības, arheoloģijas un ģeoloģijas jomā);

d) kodolfiziku (efektīvi šķērsgriezuma mērījumi, cauruļvada metodes);

e) urāna metalurģisko ieguvi.

45. pants

1. Tajās jomās, kur Portugāles Republika nodod informāciju Eiropas Atomenerģijas kopienas rīcībā, kompetentās iestādes pēc lūguma piešķir komerciālas licences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem, ja tām ir ekskluzīvas tiesības uz Kopienas dalībvalstīs pieteiktiem patentiem un ciktāl tām nav pienākuma vai saistību attiecībā pret trešām personām piešķirt vai piedāvāt piešķirt ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenci uz šo patentu tiesībām.

2. Ja ir piešķirta ekskluzīva vai daļēji ekskluzīva licence, Portugāles Republika sekmē un atvieglina to, ka šādu licenču īpašnieki piešķir komerciālas apakšlicences Kopienas dalībvalstīm, personām un uzņēmumiem.

Šādu ekskluzīvu vai daļēji ekskluzīvu licenču apakšlicences piešķir atbilstīgi parastiem komerciāliem noteikumiem.

5. SADAĻA

NOTEIKUMI NO AKTA PAR AUSTRIJAS REPUBLIKAS, SOMIJAS REPUBLIKAS UN ZVIEDRIJAS KARALISTES PIEVIENOŠANAS NOSACĪJUMIEM

1. IEDAĻA

Finanšu noteikumi

46. pants

Pašu resursus, kas veidojas no pievienotās vērtības nodokļa, aprēķina un pārbauda tā, it kā Ālandu salas būtu ietvertas teritorijā, kurā piemēro Padomes Sesto direktīvu 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze.

2. IEDAĻA

Noteikumi par lauksaimniecību

47. pants

Ja sakarā ar pievienošanos rodas ievērojamas grūtības, kas saglabājas pēc tam, kad ir pilnībā izmantoti 48. panta noteikumi un citi pasākumi atbilstīgi esošajiem Savienības noteikumiem, Komisija var pieņemt eirolēmumu, kas atļauj Somijai piešķirt valsts atbalstu ražotājiem, lai atvieglotu to pilnīgu integrāciju kopējā lauksaimniecības politikā.

48. pants

1. Komisija pieņem eirolēmumus, kas atļauj Somijai un Zviedrijai piešķirt ilgtermiņa valsts atbalstu ar mērķi nodrošināt to, ka noteiktos reģionos saglabājas lauksaimnieciska darbība. Šiem reģioniem būtu jāietver lauksaimniecības zeme uz ziemeļiem no 62. paralēles un dažas blakus esošās lauksaimniecības zemes uz dienvidiem no šīs paralēles, kuras skar līdzīgi klimatiskie apstākļi, kas padara lauksaimniecisku darbību īpaši grūtu.

2. Komisija nosaka 1. punktā minētos reģionus, īpaši ņemot vērā:

a) zemu apdzīvotības blīvumu;

b) lauksaimniecības zemes daļu no kopējās platības;

c) lauksaimniecības zemes daļu, kas izmantotajā lauksaimniecības zemē ir paredzēta laukaugiem lietošanai uzturā.

3. Šā panta 1. punktā paredzēto atbalstu var saistīt ar ražošanas fiziskiem faktoriem, piemēram, lauksaimniecības zemes hektāriem vai mājdzīvnieku skaitu, ņemot vērā kopējās tirgu organizācijās noteiktos attiecīgos ierobežojumus, kā arī vēsturiskos ražošanas modeļus katrā saimniecībā, tomēr

a) to nesaista ar ražošanu nākotnē;

b) tas neveicina ražošanas palielināšanos vai kopējā atbalsta palielināšanos, kas reģistrēts Komisijas noteiktā atsauces periodā pirms 1995. gada 1. janvāra.

Atbalsts var atšķirties dažādos reģionos.

Šādu atbalstu jāpiešķir, jo īpaši, lai

a) saglabātu tradicionālo pamatražošanu un pārstrādi, kas ir dabīgi piemērota attiecīgo reģionu klimatiskajiem apstākļiem;

b) uzlabotu lauksaimniecības produktu ražošanas, tirdzniecības un pārstrādes struktūras;

c) atvieglotu šo produktu realizāciju;

d) nodrošinātu vides un lauku vides aizsardzību.

49. pants

1. Par atbalstu, kas paredzēts 47. un 48. pantā, kā arī par citu atbalstu, kam saskaņā ar šo sadaļu vajadzīga Komisijas atļauja, paziņo Komisijai. Atbalstu nepiešķir līdz šīs atļaujas saņemšanai.

2. Attiecībā uz 48. pantā paredzēto atbalstu Komisija, sākot ar 1996. gada 1. janvāri, un pēc tam reizi piecos gados iesniedz Padomei ziņojumu par:

a) piešķirtajām atļaujām;

b) ar šīm atļaujām piešķirtā atbalsta rezultātiem.

Gatavojoties šo ziņojumu sastādīšanai, tās dalībvalstis, kuras ir saņēmušas minētās atļaujas, laicīgi nosūta Komisijai informāciju par piešķirtā atbalsta rezultātiem, atspoguļojot attīstību attiecīgo reģionu lauksaimniecībā.

50 pants

Attiecībā uz atbalstu, kas minēts Konstitūcijas III-167. pantā un III-168. pantā:

a) no Austrijā, Somijā un Zviedrijā līdz 1995. gada 1. janvārim piešķirtā atbalsta par pastāvošu atbalstu Konstitūcijas III-168. panta 1. punkta nozīmē uzskata tikai to atbalstu, par kuru Komisijai ir paziņots līdz 1995. gada 30. aprīlim;

b) pastāvošo atbalstu un plāniem par atbalsta piešķiršanu vai izmainīšanu, par ko Komisijai paziņo līdz 1995. gada 1. janvārim, uzskata par paziņotu šajā datumā.

51. pants

1. Ja vien atsevišķos gadījumos nav noteikts citādi, Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem vajadzīgās eiroregulas vai eirolēmumus šīs iedaļas īstenošanai.

2. Ar Padomes pieņemtu eirolikumu var veikt pielāgojumus šīs iedaļas noteikumos, ja tas ir vajadzīgs sakarā ar grozījumiem Savienības tiesību aktos. Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pieņem vienprātīgu lēmumu.

52. pants

1. Ja ir vajadzīgi pārejas posma pasākumi, lai Austrijā, Somijā un Zviedrijā atvieglotu pāreju no esošā režīma uz režīmu atbilstīgi kopējās tirgu organizācijas piemērošanai saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Aktā par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem, vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Regulas Nr. 136/66/EEK 38. pantā, vai, ja vajadzīgs, citu regulu par tirgu kopējo organizāciju attiecīgajos pantos. Šos pasākumus var veikt līdz 1997. gada 31. decembrim, un to piemērošana arī

beidzas šajā datumā.

2. Ar Padomes pieņemtu eirolikumu 1. punktā minēto termiņu var pagarināt. Padome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pieņem vienprātīgu lēmumu.

53. pants

Zivsaimniecības produktiem piemēro 51. un 52. pantu.

3. IEDAĻA

Noteikumi par pārejas posma pasākumiem

54. pants

Tiesību aktus, kas minēti Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem, XV pielikuma ([1]) punktā VII.B.I, VII.D.1, VII.D.2.c, IX.2.b, c, f, g, h, i, j, l, m, n, x, y, z un aa, kā arī X.a, b un c, piemēro Austrijai, Somijai un Zviedrijai, kā minētajā pielikumā noteikts.

Saistībā ar pirmajā daļā minētā XV pielikuma IX.2.x punktu atsauce uz Eiropas Kopienu dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 95. un 96. pantu, uzskata par atsauci uz Konstitūcijas noteikumiem, jo īpaši tās III-170. panta 1. un 2. punktu.

4. IEDAĻA

Dažu aktu piemērošanas noteikumi

55. pants

1. Lēmumi par individuālu atbrīvošanu un negatīvi vērtējumi, ko Eiropas Brīvās Tirdzniecības Asociācijas (EBTA) Uzraudzības iestāde vai Komisija pieņēmusi pirms 1995. gada 1. janvāra atbilstīgi 53. pantam Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) vai 1. pantam minētā līguma 25. protokolā un kas attiecas uz lietām, kuras atbilst Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 81. pantam, pēc pievienošanās paliek spēkā Konstitūcijas III-161. panta nolūkos, kamēr nebeidzas tajos noteiktais termiņš vai kamēr Komisija saskaņā ar Savienības tiesību pamatprincipiem nepieņem pietiekami pamatotu eirolēmumu par pretējo.

2. Visi lēmumi, ko EBTA Uzraudzības iestāde ir pieņēmusi pirms 1995. gada 1. janvāra atbilstīgi 61. pantam Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu un kuri atbilst 87. pantam Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā, paliek spēkā Konstitūcijas III-167. panta nolūkos, ja vien Komisija atbilstīgi

([1]) OV C 241, 29.8.1994., 322. lpp.

Konstitūcijas III- 168. pantam nepieņem eirolēmumu par pretējo. Šo punktu nepiemēro lēmumiem, uz ko attiecina Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 64. panta noteikumus.

3. Neskarot 1. un 2. punktu, EBTA Uzraudzības iestādes pieņemtie lēmumi paliek spēkā pēc 1995. gada 1. janvāra, ja vien Komisija saskaņā ar Savienības tiesību pamatprincipiem nepieņem pietiekami pamatotu lēmumu par pretējo.

5. IEDAĻA

Noteikumi par Ālandu salām

56. pants

Konstitūcijas noteikumi neliedz piemērot pastāvošos noteikumus par Ālandu salām, kuri ir spēkā kopš 1994. gada 1. janvāra, attiecībā uz:

a) nediskriminējošiem ierobežojumiem saistībā ar tādu fizisko personu tiesībām, kam nav Ālandu *hembygdsrättg/kotiseutuoikeus* (reģionālās pilsonības), un juridisku personu tiesībām iegādāties īpašumu Ālandu salās un būt tā īpašniekam bez Ālandu salu kompetento iestāžu atļaujas;

b) nediskriminējošiem ierobežojumiem saistībā ar tādu fizisko personu tiesībām, kam nav Ālandu *hembygdsrätt/kotiseutuoikeus* (reģionālās pilsonības), un juridisku personu tiesībām sniegt pakalpojumus Ālandu salās bez Ālandu salu kompetento iestāžu atļaujas.

57. pants

1. Ālandu salu teritorija, ko uzskata par trešo teritoriju saskaņā ar definīciju Padomes Direktīvas 77/388/EEK 3. panta 1. punkta trešajā ievilkumā un par valsts teritoriju, kam nepiemēro akcīzes saskaņošanas direktīvas saskaņā ar definīciju Padomes Direktīvas 92/12/EEK 2. pantā, ir izslēgta no Savienības tiesību aktu teritoriālas piemērošanas attiecībā uz dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem un akcīzes nodokļiem un citiem netiešo nodokļu veidiem.

Šo punktu nepiemēro Padomes Direktīvai 96/335/EEK par kapitāla nodokļiem.

2. Šā panta 1. punktā paredzētās atkāpes nolūks ir saglabāt dzīvotspējīgu vietējo ekonomiku salās, un tai nav nekādas negatīvas ietekmes ne uz Savienības interesēm, ne uz tās kopējo politiku. Ja Komisija uzskata, ka 1. punkta noteikumi vairs nav pamatoti, jo īpaši attiecībā uz godīgu konkurenci vai pašu resursiem, tā iesniedz Padomei atbilstīgus priekšlikumus, un Padome pieņem vajadzīgos aktus saskaņā ar attiecīgajiem pantiem Konstitūcijā.

58. pants

Somijas Republika nodrošina to, ka Ālandu salās visu dalībvalstu fiziskajām un juridiskajām personām piemēro vienādu attieksmi.

59. pants

Šo iedaļu piemēro, ievērojot Deklarāciju par Ālandu salām, kura ietver 2. protokola preambulu no Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem, nemainot tās tiesiskās sekas.

6. IEDAĻA

Noteikumi par sāmiem

60. pants

Neskarot Konstitūcijas līguma noteikumus, sāmiem var piešķirt ekskluzīvas tiesības turēt ziemeļbriežus tradicionālajās sāmu apmešanās vietās.

61. pants

Šīs iedaļas piemērošanu var paplašināt, ņemot vērā sāmu ekskluzīvo tiesību tālāku attīstību saistībā ar to tradicionālo iztikšanas veidu. Grozījumus, ko nepieciešams izdarīt šai iedaļai, nosaka ar Padomes pieņemtu eirolikumu. Šādu eirolikumu Padome pieņem vienprātīgi pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Reģionu komiteju.

62. pants

Šo iedaļu piemēro, ievērojot Deklarāciju par sāmu tautu, kura ietver 3. protokola preambulu no Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem, nemainot tās tiesiskās sekas.

7. IEDAĻA

Īpaši noteikumi saistībā ar struktūrfondiem Somijā un Zviedrijā

63. pants

Apgabali, ko aptver mērķis veicināt attīstību un strukturālo pielāgošanu reģionos ar īpaši zemu iedzīvotāju blīvumu, galvenokārt pieder NUTS II līmenim, kur apdzīvotības blīvums ir 8 vai mazāk personas uz kvadrātkilometru. Savienības palīdzību, ja pastāv koncentrācija, var piešķirt arī blakus esošiem un tuvējiem apgabaliem, kur ir tāda pati iedzīvotāju koncentrācija. Reģioni un apgabali, kas minēti šajā pantā, ir uzskaitīti Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem 6. protokola 1. pielikumā ([1]).

8. IEDAĻA

Noteikumi par dzelzceļa un kombinēto transportu Austrijā

64. pants

1. Šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

a) "smagkravas transportlīdzeklis" ir jebkāds motorizēts transportlīdzeklis, kura maksimālā pieļaujamā masa pārsniedz 7,5 tonnas, kurš ir reģistrēts kādā dalībvalstī un ir paredzēts preču pārvadāšanai vai piekabju vilkšanai, ieskaitot puspiekabju vilcēju vienības, un piekabes, kuru maksimālā pieļaujamā masa pārsniedz 7,5 tonnas un kuras velk dalībvalstī reģistrēts motorizēts transportlīdzeklis, kura masa ir 7,5 tonnas vai mazāk;

b) "kombinētais transports" ir preču pārvadāšana ar smagkravas transportlīdzekļiem vai kraušanas vienībām, kas pabeidz to braucienu pa dzelzceļu un vai nu uzsāk, vai pabeidz braucienu pa ceļu, kad tranzīta satiksme nekādos apstākļos nedrīkst šķērsot Austrijas teritoriju ceļā uz dzelzceļa termināļu vai no tā tikai pa ceļu.

2. Šīs iedaļas 65. līdz 71. pants attiecas uz pasākumiem, kas saistās ar dzelzceļa un kombinētā transporta nodrošināšanu, šķērsojot Austrijas teritoriju.

65. pants

Savienība un attiecīgās dalībvalstis to kompetences ietvaros pieņem un cieši koordinē pasākumus, lai attīstītu un veicinātu dzelzceļa transportu un kombinēto transportu preču pārvadāšanai caur Alpiem.

([1]) OV C 241, 29.8.1994., 355. lpp.

66. pants

Izstrādājot Konstitūcijas III-247. pantā paredzētās pamatnostādnes, Savienība nodrošina to, ka Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem 9. protokola 1. pielikumā ([1]) paredzētie maršruti ir daļa no Eiropas dzelzceļa un kombinētā transporta tīkliem, un tos turklāt identificē kā kopējas intereses projektus.

67. pants

Savienība un attiecīgās dalībvalstis to kompetences ietvaros īsteno pasākumus, kas minēti Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem 9. protokola 2. pielikumā ([2]).

68. pants

Savienība un attiecīgās dalībvalstis pieliek visas pūles, lai attīstītu un izmantotu papildus dzelzceļa jaudu, kas minēta Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem 9. protokola 3. pielikumā ([3]).

69. pants

Savienība un attiecīgās dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu dzelzceļa un kombinētā transporta nodrošināšanu; ja vajadzīgs un pakļaujoties Konstitūcijas noteikumiem šie pasākumi notiek, cieši konsultējoties ar dzelzceļa kompānijām un citiem dzelzceļa pakalpojumu sniedzējiem. Priekšroku dod pasākumiem, kas ir paredzēti Savienības tiesību aktu noteikumos par dzelzceļu un kombinēto transportu. Īstenojot pasākumus, īpašu uzmanību pievērš dzelzceļa transporta un kombinētā transporta konkurētspējai, efektivitātei un izmaksu atklātībai. Attiecīgās dalībvalstis jo īpaši pieliek visas pūles, lai veiktu pasākumus, nodrošinot to, ka kombinētā transporta cenas ir konkurētspējīgas ar citu transporta veidu cenām. Palīdzība, ko šim nolūkam piešķir, ir saskaņā ar Savienības likumiem.

70. pants

Nopietnu dzelzceļa tranzīta traucējumu, piemēram, dabas katastrofas gadījumā, Savienība un attiecīgās dalībvalstis saskaņoti veic visus iespējamos pasākumus, lai nodrošinātu satiksmi Priekšroku dod paaugstināta riska kravām, piemēram, pārtikai, kas bojājas.

([1]) OV C 241, 29.8.1994., 364. lpp.

([2]) OV C 241, 29.8.1994., 365. lpp.

([3]) OV C 241, 29.8.1994., 367. lpp.

71. pants

Komisija pārskata šīs iedaļas darbību saskaņā ar 73. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

72. pants

1. Šis pants attiecas uz preču autopārvadājumiem, ko veic Kopienas teritorijā.

2. Attiecībā uz braucieniem, kuros tranzītā pa ceļu pārved preces caur Austriju, pakļaujoties šā panta noteikumiem, piemēro režīmu, kas ir izstrādāts attiecībā uz autopārvadājumiem savās interesēs un komercpārvadājumiem atbilstīgi 1962. gada 23. jūlija Padomes Pirmajai direktīvai un Padomes Regulai (EEK) Nr. 881/92.

3. Līdz 1998. gada 1. janvārim piemēro šādus noteikumus:

a) kopējo NOx izplūdi no smagkravas transportlīdzekļiem, kas šķērso Austriju tranzītā, samazina par 60 % laikposmā no 1992. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim, saskaņā ar tabulu 4. pielikumā;

b) kopējās NOx izplūdes samazinājumu no smagkravas transportlīdzekļiem regulē saskaņā ar ekopunktu sistēmu. Atbilstīgi šai sistēmai, visiem smagkravas transportlīdzekļiem, kas šķērso Austriju tranzītā, ir vajadzīgs ekopunktu skaits, kas ir vienāds ar to NOx izplūdi (kas ir pieļaujama saskaņā ar ražošanas atbilstības (COP) vērtību vai tipveida apstiprinājuma vērtību). Šo punktu aprēķināšanas un regulēšanas metode ir aprakstīta 5. pielikumā;

c) ja tranzīta braucienu skaits kādā gadā pārsniedz 1991. gadam noteikto atsauces skaitli par vairāk nekā 8 %, Komisija atbilstīgi 16. pantā izstrādātajai kārtībai pieņem vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 5. pielikuma 3. punktu;

d) Austrija laicīgi izsniedz un dara pieejamas ekopunktu kartes, kas ir vajadzīgas ekopunktu regulēšanai, atbilstīgi 5. pielikumam, smagkravu transportlīdzekļiem, kuri šķērso Austriju tranzītā;

e) Komisija ekopunktus sadala starp dalībvalstīm saskaņā ar noteikumiem, kurus jāizstrādā atbilstīgi 7. punktam.

4. Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, līdz 1998. gada 1. janvārim pārskata to noteikumu darbību, kas attiecas uz preču autopārvadājumu tranzītu cauri Austrijai. Pārskatīšana notiek saskaņā ar Kopienas tiesību pamatprincipiem, kuri ir, piemēram, iekšējā tirgus pareiza darbība, jo īpaši, preču brīva aprite un pakalpojumu sniegšanas brīvība, vides aizsardzība visas Kopienas interesēs un satiksmes drošība. Ja vien Padome pēc Komisijas priekšlikuma un apspriežoties ar Eiropas Parlamentu vienbalsīgi nelemj citādi, pārejas posmu pagarina līdz 2001. gada 1. janvārim, un šajā laikā piemēro 3. punkta noteikumus.

5. Komisija, sadarbojoties ar Eiropas Vides aģentūru, līdz 2001. gada 1. janvārim veic zinātnisku izpēti attiecībā uz to, kādā apjomā ir sasniegts 3. punkta a) apakšpunktā paredzētais mērķis piesārņojuma samazināšanas jomā. Ja Komisija secina, ka šis mērķis ir sasniegts, nodrošinot ilgtspējību, 3. punktu pārtrauc piemērot 2001. gada 1. janvārī. Ja Komisija secina, ka šis mērķis nav sasniegts, nodrošinot ilgtspējību, Padome, lemjot saskaņā ar EK līguma 75. pantu, var paredzēt Kopienas līmeņa pasākumus, kas nodrošina līdzvērtīga līmeņa vides aizsardzību, jo īpaši piesārņojuma samazināšanu par 60 %. Ja Padome neparedz šādus pasākumus, pārejas posmu automātiski pagarina uz pēdējo trīs gadu laikposmu, kad turpina piemērot 3. punktu.

6. Beidzoties pārejas posmam, pilnībā piemēro *acquis communautaire*.

7. Komisija saskaņā ar 16. pantā paredzēto procedūru pieņem sīki izstrādātus pasākumus attiecībā uz procedūrām saistībā ar ekopunktu sistēmu, ekopunktu sadalījumu un tehniskiem jautājumiem, lai piemērotu šo pantu, kurš stājas spēkā Austrijas pievienošanās dienā.

Pirmajā daļā minētie pasākumi nodrošina to, ka tiek saglabāta faktiskā situācija pašreizējās dalībvalstīs, kura ir izveidojusies, piemērojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 3637/92 un 1992. gada 23. decembrī parakstīto Administratīvo nolīgumu, kurā nosaka Tranzīta nolīgumā minētās ekopunktu sistēmas spēkā stāšanās datumu un tās ieviešanas kārtību. Tiek veikti visi iespējamie pasākumi, lai nodrošinātu to, ka Grieķijai piešķirtā ekopunktu daļa pietiekoši atspoguļo Grieķijas vajadzības šajā kontekstā.

73. pants

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Gadījumos, ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

9. IEDAĻA

Noteikumi par īpašu austriešu vācu valodas jēdzienu lietošanu Eiropas Savienības lietās

74. pants

1. Īpašiem austriešu vācu valodas jēdzieniem, kas ir ietverti Austrijas juridiskajā sistēmā un uzskaitīti Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem 10. protokola pielikumā ([1]), ir tāds pats statuss, kā minētajā pielikumā uzskaitītajiem

([1]) OV C 241, 29.8.1994., 370. lpp.

atbilstīgajiem Vācijā lietotajiem jēdzieniem, un tos var lietot ar tādu pašu juridisko spēku.

2. Jauno tiesību aktu vācu valodas versijā īpašos austriešu jēdzienus, kas minēti Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem 10. protokola pielikumā, piemēroti pievieno atbilstīgajiem jēdzieniem, ko lieto Vācijā.